

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3009/2017. (II. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.433/2015/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, kérve a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.433/2015/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel azok véleménye szerint ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, a XIII. cikkével, a XXI. cikkével, a XXIV. cikk (1)–(2) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével, a 15. cikk (1) bekezdésével, a 25. cikk (1) bekezdésével, valamint az Alaptörvény P) és Q) cikkeivel.
- [2] Az ítéleti tényállások szerint három helyrajzi számon nyilvántartott osztatlan közös tulajdonban álló erdő művelési ágú ingatlanok felperes (jelen ügy indítványozója), a felperes oldalán beavatkozó és további egy tulajdonostárs közös tulajdonában állnak. Ezen erdőrészekre az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatósága 1998. május 29-én kelt 987-4/98. számú határozatával az erdőterület véghasználatára (tarvágás) adott engedélyt. A véghasználat az engedélynek megfelelően megtörtént. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatósága a 2013. október 17. napján kelt BOG/01/6736-1/2013. számú határozatával felperest, felperes oldalán beavatkozót és a további egy tulajdonostársat kötelezte az erdő szakszerű felújítására a Sajóhídvég 1A, 1B, 1C, 1D és 1E erdőtervi jelű erdőrészekben 2014. május 31-ei határidővel. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatósága 2014. szeptember 25-én hatósági ellenőrzést foganasított, melyről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a tulajdonosok a fenti kötelezettségüknek nem tettek eleget. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatósága a BOG/01/5474-1/2014. számú 2014. szeptember 30. napján kelt határozatával felperest (indítványozót) 559 880 Ft, felperes oldalán beavatkozót 480 034 Ft, míg a további tulajdonostársat 960 086 Ft erdőgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte. Ezt követően a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatósága 2014. október 27. napján kelt BOG/01/5474-4/2014. számú határozatával a fellebbezési díj megállapítására vonatkozó részt érintően módosította. Felperes (indítványozó) a fenti határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Erdészeti Igazgatóság a 2015. január 19. napján kelt 04.4/2784-2/2014. számú határozatával a hivatal BOG/01/5474-4/2014. számú határozatát helybenhagyta.
- [3] A fenti határozattal szemben felperes keresetlevelet terjesztett elő, melyben az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését kérte. A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 10.K.27.433/2015/13. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az indítványozó által az ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet a Kúria hivatalból elutasította, mivel az ügyben megtámadott közigazgatási határozatban a felperes vonatkozásában megállapított bírságösszeg az egymillió forintot nem haladta meg.
- [4] Az indítványozó a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.433/2015/13. számú ítéletével szemben alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Abtv. 27. §-a szerint, kérve az ítélet megsemmisítését.
- [5] Az indítványozó az ítélettel megsérteni állított jogaként megjelölte az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XIII. cikkét, a XXI. cikkét, a XXIV. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, a 15. cikk (1) bekezdését, a 25. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény P) és Q) cikkeit. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság erre irányuló felhívására, majd ezt követően önmagától többször is kiegészítette. Álláspontja szerint a jogorvoslathoz való joga azáltal sérült, hogy egy korábbi, más tárgyú és tényállású határozatnak a bíróság „ítélet jogerőt tulajdonított”. A tulajdon feletti rendelkezési jogának korlátozása a kizárt körzeti erdőtervezési eljárás révén valósult meg. Mivel az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (Evt.) az erdőtulajdonos számára a közérdek körében ír elő köte-

lezettséget, ezért indítványozó szerint e kötelezettségek teljesítésének akadályozásával sérül az egészséges környezethez való jogot garantáló XXI. cikk. Indítványozó ugyanakkor elismeri, hogy az egészséges környezethez való jogát közvetlenül nem sértette meg a bíróság, hiszen „egyetlen erdő élővilágának elpusztításával az én egészségem nem fog károsodni.” Az elsőfokú bíróság hatáskör túllépése a jogbiztonság hiányát okozó olyan eljárás, ami az ő érdekkörébe tartozó – a XIII. cikk, a XXIV. cikk (1)–(2) bekezdései, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései által garantált – alkotmányos alapjogok közvetlen sérelmét okozza, az alaptörvény-ellenesség bekövetkeztének ténye pedig „nem igényel további bizonyítást”.

- [6] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Alkotmánybíróság ügyrendje (a továbbiakban: Ügyrend) 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [7] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vessen fel. Az indítványozó alkotmányjogi panasa a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének nem alkotmányossági, hanem törvényességi szempontú és ténykérdésekben való felülvizsgálatára irányul. Az indítvány az Alaptörvény minden sérelmesnek vélt rendelkezése tekintetében kifejezetten a jogalkalmazó jogszabály-értelmezéséből vezette le a megjelölt alapjogsérelmeket, az indítvány az Evt. értelmezésének a helyességét, a bíróság által levont következtetést vitatja. Az indítvány tehát lényegében a bíróság jogértelmezését vitatja, nem tartalmaz alapjogi okfejtést, csupán a kifogásolt ítélet és az azt megelőző eljárás törvényességi, szakjogi szempontú felülbírálatára irányul.
- [8] Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [9] Az Alkotmánybíróság mint az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja szerint a bírói döntéseket is csak az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, hatásköre a bírói döntésben foglalt jogértelmezés alaptörvény-ellenességének, alapjogokkal való összhangjának vizsgálatára korlátozódik {például 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.
- [10] Az alapul fekvő ügyben a tényállás feltárása, a bizonyítékok mérlegelése és az irányadó jogszabályok alapján a következtetések levonása a rendes bíróságok feladata, és mindezek önmagukban alkotmányossági kérdést nem vetnek fel {3222/2015. (XI. 10.) AB végzés, Indokolás [27]; 3250/2014. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [11]; 3239/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [14], 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [11] Önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság ismételten rámutat arra, hogy „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14], 3020/2016. (II. 2.) AB végzés, Indokolás [17]; 3217/2016. (XI. 14.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [12] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasszal támadott ítélettel összefüggésben nem merült fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ban foglaltaknak nem felelt meg. Az Alkotmány-

bíróság ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panasz befogadását visszautasította.

Budapest, 2017. január 24.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1069/2016.

